

- 7) ir nepareizi interpretēts un piemērots pienākuma norādīt pamatojumu jēdziens, kā arī nepamatoti un bez iemesla nav attiecīgi ņemta vērā atbilstošā judikatūra;
- 8) ir nepareizi interpretēts un piemērots pamatojuma pretrunīguma jēdziens;
- 9) ir nepareizi interpretēts un piemērots sagatavošanās pasākumu neapstrīdamības jēdziens;
- 10) ir nepareizi interpretēts un piemērots atzinuma jēdziens;
- 11) ir nepareizi interpretēts un piemērots jēdziens, ka attiecas uz jau pieņemta lēmuma grozīšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Köln 2006. gada 19. janvāra rīkojumu lietā Planzer Luxembourg Sàrl pret Bundeszentralamt für Steuern

(Lieta C-73/06)

(2006/C 96/08)

(tiesvedības valoda — vācu)

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī

(Lieta C-67/06)

(2006/C 96/07)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 6. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Minás Konstantinidís* un *Amparo Alcover San Pedro*, tās juridiskā dienesta darbinieki, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 25. jūnija Direktīvu 2002/49/EK⁽¹⁾ par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 18. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Finanzgericht Köln* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 19. janvāra rīkojumu lietā *Planzer Luxembourg Sàrl* pret *Bundeszentralamt für Steuern* un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 8. februārī.

Finanzgericht Köln lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai uzņēmēja sertifikāta paraugam B pielikumā Padomes 1979. gada 6. decembra Astotajā direktīvā 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī⁽¹⁾, ir saistošs spēks, attiecīgi, vai no tā izriet neapstrīdams pieņēmums, ka uzņēmējs ir reģistrēts sertifikāta izdevēja valstī?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:

vai "saimnieciskas darbības vieta" Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tā, ka ar to ir jāsaprot vieta, kurā ir statūtos noteiktā sabiedrības juridiskā adrese,

vai tā atrodas vietā, kur tiek pieņemti lēmumi attiecībā uz uzņēmuma vadību,

vai par to ir jāuzskata vieta, kurā tiek pieņemti pārējie lēmumi attiecībā uz parastajiem ikdienas darījumiem?

⁽¹⁾ OV L 331, 11. lpp.